

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul IX — Nr. 81

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 5 mai 1997

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
67.	1-8		
166.	8		
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
152.	9-10		
153.			
ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI			
		5.	15
		17.	16

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGEA

viei și vinului

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I Producția viticolă

Secțiunea 1 Areele de cultură a viței de vie

Art. 1. — În România, vița de vie se cultivă, cu precădere, în arealele consacrate tradițional acestei activități, situate mai ales în zona colinară, pe nisipuri, precum și pe alte terenuri cu condiții favorabile. Areele destinate culturii viței de vie, denumite *areale viticole*, sunt supuse delimitării teritoriale.

Art. 2. — (1) Plantațiile de viță de vie se grupează, teritorial, în regiuni viticole, podgorii, centre viticole și plaiuri. Definițiile acestora sunt date în anexa nr. 1.

(2) Plantațiile de viță de vie situate în afara perimetrului delimitat al podgoriilor și centrelor viticole sunt considerate vii răzlețe.

Art. 3. — Din patrimoniul viticol național fac parte următoarele categorii de plantații și terenuri:

a) plantațiile de viță de vie roditoare, plantațiile de port-altoi, plantațiile-mamă furnizoare de coarde-altoi sau de butași, pentru înrădăcinare, și școlile de vițe;

b) terenurile din arealele viticole rezultate în urma defrișării viilor, aflate în perioada de pregătire pentru plantare;

c) alte terenuri din interiorul arealelor viticole care, prin amplasarea lor, completează sau unesc masivele viticole existente și care prezintă condiții pentru a fi cultivate cu viță de vie.

Art. 4. — (1) Ministerul Agriculturii și Alimentației asigură efectuarea și actualizarea lucrărilor de delimitare a arealelor viticole, inclusiv a celor destinate producerii vinurilor și altor produse vitivinicole cu denumire de origine.

(2) Arealele viticole delimitate pentru producerea vinurilor, a produselor pe bază de must și vin și a strugurilor de masă cu denumire de origine cuprind terenurile situate într-o podgorie sau într-un centru viticol care, datorită condițiilor naturale, soiurilor de viță de vie cultivate și tehnologiilor de cultură aplicate, permit obținerea unor produse de înaltă calitate, caracterizate prin originalitatea însușirilor de calitate care le recomandă să poarte denumirea locului în care au fost produse.

Art. 5. — (1) Lucrările de delimitare teritorială a arealelor viticole se evidențiază distinct în Cadastrul agricol ca un subsistem de evidență, denumit *Cadastrul viticol*, și urmăresc:

a) stabilirea perimetrelor arealelor viticole, în care se includ categoriile de terenuri prevăzute la art. 3;

b) identificarea și delimitarea arealelor de producere a vinurilor cu denumire de origine;

c) evidența plantațiilor viticole și a terenurilor apte de a fi cultivate cu viță de vie, pe deținători și parcele.

(2) Ministerul Agriculturii și Alimentației împreună cu Oficiul Național de Cadastru, Geodezie și Cartografie stabilesc norme de întocmire a Cadastrului viticol, ținând seama de prevederile generale ale Legii cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996.

Secțiunea a 2-a

Producerea materialului săditor viticol

Art. 6. — (1) În viticultură se admite folosirea următoarelor categorii de material săditor:

a) vițe altoite;

b) vițe nealtoite din soiuri roditoare;

c) vițe portaltoi.

(2) Vițele altoite pot fi plantate pe orice tip de sol, iar cele nealtoite, numai pe nisipuri.

(3) Pentru producerea vițelor sunt admise următoarele categorii de material de înmulțire:

a) coarde-altoi;

b) butași din soiuri roditoare pentru înrădăcinare;

c) butași portaltoi pentru altoire sau înrădăcinare.

(4) Materialul de înmulțire prevăzut la alin. (3) trebuie să provină din plantații-mamă specializate sau din plantații viticole recunoscute și autorizate pentru înmulțire.

Art. 7. — Producerea, controlul calității și comercializarea materialului săditor viticol și de înmulțire se fac cu respectarea prevederilor Legii nr. 75/1995 privind producerea, controlul calității, comercializarea și folosirea semințelor și materialului săditor, precum și înregistrarea soiurilor de plante agricole.

Secțiunea a 3-a

Înființarea, întreținerea și defrișarea plantațiilor viticole

Art. 8. — (1) Soiurile de viță de vie aflate în cultură se clasifică în următoarele categorii: recomandate, autorizate, tolerate și interzise.

(2) Ministerul Agriculturii și Alimentației asigură elaborarea lucrării de zonare a soiurilor de viță de vie

recomandate și autorizate pentru cultură, în cadrul fiecărui areal, și actualizarea periodică a acestora.

Art. 9. — Înființarea plantațiilor de viță de vie se face cu precădere în arealele viticole delimitate. Pe terenurile din afara arealelor viticole pot fi înființate plantații destinate numai satisfacerii consumului local, pe suprafețe, de preferință comasate în apropierea localităților, amplasate în special pe terenuri în pantă, pe terasele râurilor sau pe alte terenuri mai puțin favorabile altor culturi agricole.

Art. 10. — (1) În arealele viticole sau în extravilanul localităților din afara arealelor viticole, înființarea de plantații de viță de vie pe o suprafață de peste 0,1 ha de agent economic sau de familie și extinderea peste această limită a celor existente se pot face numai în baza autorizației de plantare, eliberată de către direcțiile generale pentru agricultură și alimentație județene, potrivit regulamentului de aplicare a prezentei legi. Pentru obținerea autorizației de plantare pe suprafețe mai mari de 3,0 ha este necesară prezentarea de către solicitant a unui proiect de înființare a plantației viticole, avizat de către unitatea de cercetări vitivinicole din zonă.

(2) Prin *familie*, în sensul prezentei legi, se înțelege soții și copiii necăsătoriți, dacă gospodăresc împreună cu părinții lor.

(3) Direcțiile generale pentru agricultură și alimentație județene vor înștiința autoritățile administrației publice locale în a căror rază teritorială este situat terenul pentru care s-a eliberat autorizația de plantare.

Art. 11. — (1) Înființarea plantațiilor de viță de vie în suprafață de peste 0,1 ha de agent economic sau de familie, precum și extinderea celor existente peste această suprafață se fac numai cu soiuri recomandate și autorizate. Modificarea sortimentului unor plantații existente, prin supraaltoiri, se poate face numai prin folosirea soiurilor din aceste categorii.

(2) Sunt interzise plantarea de hibrizi direct producători în arealele viticole și în extravilanul localităților situate în afara arealelor viticole, precum și folosirea materialului săditor provenit din vițe de hibrizi direct producători, pentru plantare în golurile din viile cu soiuri nobile din amplasamentele menționate.

(3) În intravilanul localităților din afara arealelor viticole, plantarea hibrizilor direct producători poate fi făcută pe suprafața de cel mult 0,1 ha de agent economic sau de familie, numai pentru asigurarea consumului familial.

(4) Nerespectarea prevederilor alin. (2) și (3) are drept consecință, pe lângă sancționarea cu amendă contravențională, potrivit prezentei legi, și defrișarea plantației. În cazul în care făptuitorul nu aduce la îndeplinire măsura de defrișare în termen de cel mult 6 luni de la constatarea faptei, direcția generală pentru agricultură și alimentație județeană va proceda la defrișarea plantației și îl va obliga pe cel în cauză la plata tuturor cheltuielilor aferente.

Art. 12. — (1) Deținătorii de plantații viticole au obligația să execute lucrările de întreținere a viilor, în mod deosebit tratamentele de combatere a bolilor și dăunătorilor, în condiții tehnice corespunzătoare și în perioadele de timp optime, conform prevederilor regulamentului de aplicare a prezentei legi.

(2) Viile destinate producerii de vinuri cu denumire de origine vor fi supuse unui regim special de control cu privire la respectarea condițiilor de cultură stabilite prin normele tehnice emise de Oficiul Național al Denumirilor de Origine pentru Vinuri și Alte Produse Vitivinicole (I.N.D.O.V.), în baza ordinului ministrului agriculturii și alimentației, prin care s-a acordat dreptul de producere a vinului cu denumire de origine.

(3) Prin lucrările executate în plantații nu vor fi distruse sau deteriorate amenajărilor pedo- și hidroameliorative.

Art. 13. — Defrișarea plantațiilor de viță de vie în suprafață mai mare de 0,1 ha se face numai pe baza autorizației de defrișare a viilor, eliberată de direcția generală pentru agricultură și alimentație județeană, potrivit normelor stabilite de Ministerul Agriculturii și Alimentației.

Secțiunea a 4-a
Producția de struguri

Art. 14. — (1) În funcție de însușirile lor tehnologice, strugurii pot avea următoarele destinații:

- a) consum în stare proaspătă;
- b) vinificație;
- c) industrializare: producere de stafide, sucuri, dulcețuri, compoturi și musturi concentrate.

(2) Strugurii de masă destinați comercializării în stare proaspătă trebuie să corespundă normelor de calitate stabilite prin standarde. Strugurii din soiurile de masă, impropriei consumului în stare proaspătă, pot fi vinificați. Vinurile obținute pot fi valorificate numai ca vinuri de consum curent sau pot fi folosite pentru distilare și pentru producerea oțetului.

(3) Strugurii de masă obținuți din anumite soiuri cultivate în arealele cu condiții favorabile, recunoscute pentru vocația lor, caracterizați prin însușiri calitative deosebite, stabilite prin norme tehnice elaborate de Ministerul Agriculturii și Alimentației, pot fi valorificați cu denumire de origine.

CAPITOLUL II
Producția viticolă

Secțiunea 1
Vinurile și produsele pe bază de must și de vin

Art. 15. — Vinurile, în funcție de caracteristicile lor calitative și de compoziție, precum și de tehnologia de producere, pot fi clasificate în: vinuri de consum curent, vinuri de calitate și vinuri speciale, astfel:

a) vinurile de consum curent se obțin din soiuri de mare producție, cultivate în arealele viticole specializate în acest scop. De asemenea, ele pot fi obținute și din soiuri pentru vinuri de calitate ai căror struguri nu îndeplinesc condițiile prevăzute pentru această categorie. Din categoria vinurilor de consum curent fac parte și cele obținute din viile răzlețe, precum și cele rezultate din strugurii din soiurile de masă, care nu corespund normelor de calitate stabilite prin standarde pentru consumul în stare proaspătă.

Vinurile de consum curent trebuie să aibă tăria alcoolică dobândită de minimum 8,5% în volume. Sub această tărie alcoolică produsele nu pot fi puse în vânzare pentru consum sub denumirea de vin.

Definirea noțiunilor de tărie alcoolică este cuprinsă în anexa nr. 2;

b) vinurile de calitate se obțin din soiurile cu însușiri tehnologice superioare, cultivate în arealele viticole consacrate acestei destinații, după o tehnologie proprie.

Tăria alcoolică dobândită a vinurilor de calitate trebuie să fie de cel puțin 10% în volume.

Unele dintre aceste vinuri, care se disting prin originalitatea însușirilor lor imprimate de locul de producere, de soiul sau de sortimentul de soiuri, de modul de cultură și de tehnologia de vinificare folosită, se pot încadra în categoria vinurilor de calitate superioară cu denumire de origine.

Punerea în consum a vinurilor de calitate superioară cu denumire de origine se face sub numele arealului de producere delimitat — în mod obișnuit, al centrului viticol,

eventual al plaiului — și al soiului sau sortimentului de soiuri, iar a vinurilor de calitate fără denumire de origine, prin indicarea podgoriei sau a zonei de producere, eventual a soiului sau a sortimentului de soiuri;

c) vinurile speciale sunt obținute din musturi sau vinuri, prin aplicarea unor tratamente autorizate, și prezintă caracteristici determinate de însușirile tehnologice ale materiei prime și de tehnologia folosită pentru producerea lor.

Din categoria vinurilor speciale fac parte: vinurile spumante, vinurile spumoase, vinurile aromatizate, vinurile lico-roase și alte asemenea vinuri autorizate în condițiile legii.

Se interzice folosirea de substanțe aromatizante sintetice pentru obținerea unor vinuri speciale.

Art. 16. — (1) Din mustul de struguri se pot obține, în afară de vin: suc de struguri, must tăiat, must de struguri concentrat, must de struguri concentrat rectificat, turburel, mistel, precum și alte produse autorizate.

(2) Prin prelucrarea vinului pot fi obținute următoarele produse: vin alcoolizat, distilat de vin, alcool de origine viticolă, oțet din vin, iar din distilatul de vin poate fi obținut vinarsul și rachiul de vin.

(3) Principalele produse secundare obținute din vinificație sunt tescovina de struguri și drojdia de vin. Prin prelucrarea acestora se obțin rachiuri, alcool de origine viticolă, precum și alte produse.

(4) Se interzice folosirea oricărui produs secundar pentru obținerea de vinuri, indiferent de tehnologiile folosite.

(5) Condițiile de obținere a produselor derivate din must, vin și subproduse viticole se stabilesc prin regulamentul de aplicare a prezentei legi.

Art. 17. — (1) Vinul de hibrizi, obținut din struguri de hibrizi direct producători, este destinat consumului familial, obținerii alcoolului de origine viticolă, precum și oțetului.

(2) Prin excepție, vinul de hibrizi poate fi comercializat ca atare, cu condiția de a purta denumirea de vin de hibrizi.

(3) Vinul rezultat în urma unui amestec între vin de hibrizi și vin provenit din soiuri nobile va fi considerat vin de hibrizi și va fi valorificat în condițiile prevăzute la alin. (2).

Secțiunea a 2-a
Vinurile și produsele pe bază de must și de vin cu denumire de origine

Art. 18. — (1) Un vin poate purta o denumire de origine, cu condiția ca aceasta să fie consacrată prin tradiție și printr-un renume rezultat din caracteristicile calitative ale produsului, determinate de factori naturali și umani.

(2) Vinurile cu denumire de origine pot fi obținute prin respectarea unor condiții speciale referitoare la: arealul de producere, soiurile sau sortimentul de soiuri, conținutul în zahăr al strugurilor la cules, tăria alcoolică naturală și cea dobândită a vinului, producția maximă la hectar, metodele de cultură, procedeele de vinificare, examenul analitic și organoleptic, ambalarea, etichetarea și efectuarea controlului.

(3) Denumirile de origine pot fi acordate și unor vinuri speciale, vinarsuri, precum și altor produse viticole care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 15.

Art. 19. — (1) Vinurile cu denumire de origine sunt cele obținute din struguri produși în cadrul arealului delimitat pentru denumirea aprobată prin ordin al ministrului agriculturii și alimentației, cu condiția ca vinificarea, depozitarea, condiționarea, maturarea și îmbutelierea lor să se facă în același areal.

(2) În cazuri speciale și sub control strict, depozitarea, condiționarea, maturarea și îmbutelierea vinurilor cu denumire de origine se pot face în unități specializate, situate în afara arealelor în care au fost produși strugurii. În aceste cazuri, pe etichetă se va menționa, în mod obligatoriu, unitatea care a executat îmbutelierea.

(3) În mod cu totul excepțional și pe termen limitat, se poate autoriza ca, pentru producerea unor astfel de vinuri, vinificarea să se facă în unități specializate, situate într-un areal alăturat celui în care au fost produși strugurii.

Secțiunea a 3-a

Condițiile de calitate și de producere a vinurilor și a produselor pe bază de must, vin și subproduse vinicole

Art. 20. — Vinurile și celelalte produse obținute din must, vin și subproduse vinicole trebuie să corespundă, în momentul punerii lor în consum, caracteristicilor calitative și de compoziție stabilite prin regulamentul de aplicare a prezentei legi și prin standardele în vigoare.

Art. 21. — (1) Practicile și tratamentele utilizate în obținerea vinurilor și a băuturilor pe bază de must, vin și subproduse vinicole trebuie să asigure o bună elaborare, conservare și evoluție a produselor respective. Aplicarea lor nu trebuie să conducă la modificări ale compoziției acestor băuturi în afara unor limite normale, asigurându-se păstrarea însușirilor lor de naturalețe și autenticitate.

(2) Practicile și tratamentele autorizate a se aplica în producerea musturilor, a vinurilor și a celorlalte produse derivate din must, vin și subproduse vinicole se stabilesc prin regulamentul de aplicare a prezentei legi, ele urmând a fi permanent puse de acord cu progresele realizate în acest domeniu.

(3) În anii cu condiții nefavorabile pentru acumularea zaharurilor în struguri se poate autoriza, în mod excepțional, de către Ministerul Agriculturii și Alimentației, prin Oficiul Național al Viei și Vinului (O.N.V.V.), ridicarea potențialului alcoolic al vinurilor în echivalența a cel mult 2% alcool în volume, cu condiția ca tăria alcoolică totală a vinurilor să nu o depășească pe cea obținută în anii normali, ea neputând fi mai mare de 12,5% în volume.

(4) Falsificarea vinurilor sau a băuturilor pe bază de must, vin și subproduse vinicole este interzisă și se pedepsește potrivit legii. Se consideră ca fiind falsificări: diluarea vinului cu apă; mascarea unor defecte sau alterări ale vinurilor prin adaosuri care determină modificări ale gustului, aromei și compoziției naturale ale acestora; prepararea de băuturi din drojdie și tescovină cu adaos de zahăr, precum și folosirea oricăror practici nepermise prin regulamentul de aplicare a prezentei legi.

Art. 22. — (1) Comercializarea sub denumirea de *vin* a produselor realizate din alte materii prime decât struguri este interzisă.

(2) Băuturile obținute pe bază de vin, care nu îndeplinesc condițiile prevăzute în prezenta lege, precum și cele prevăzute în regulamentul de aplicare vor purta denumiri comerciale în care nu va fi utilizat cuvântul *vin*, singular sau prin asociere cu alți termeni.

Art. 23. — Vinurile și produsele pe bază de must, vin și subproduse vinicole, importate sau destinate exportului, trebuie să corespundă criteriilor calitative și de compoziție stabilite prin normele interne de producție și de consum, precum și prin normele internaționale. Pentru produsele destinate exclusiv exportului, la solicitarea sau cu acceptarea clientului extern, se pot folosi și alte practici și tratamente oenologice, precum și alte limite de compoziție autorizate în țara importatoare.

Art. 24. — (1) Producătorii, depozitarii și comercianții de vinuri cu ridicata trebuie să facă o declarație de stocuri, care se depune la autoritățile administrației publice locale, în raza cărora sunt depozitate produsele, înainte de data de 15 august a fiecărui an.

(2) În termen de 15 zile de la terminarea fermentării mustului, dar nu mai târziu de 1 decembrie a anului de recoltă, producătorii de vin au obligația de a întocmi o declarație de recoltă, care se depune la autoritățile administrației publice locale pe raza cărora este depozitat vinul, precum și la cele ale locului de domiciliu. În cazul solicitării dreptului de folosire a unei denumiri de origine, un exemplar din declarația de recoltă va fi depus și la organul desemnat în acest scop.

(3) Producătorii care dețin o suprafață totală de vie de până la 0,1 ha de familie sunt scutiți de a face declarații de stocuri și de recoltă.

Art. 25. — (1) Dreptul de producere a vinului și a altor produse pe bază de must și de vin cu denumire de origine, în cadrul unui anumit areal, se acordă prin certificatul de atestare întocmit de organele autorizate în acest scop.

(2) Dreptul folosirii de către producători a unor denumiri de origine, pentru anumite loturi de vin produse, se acordă anual, prin eliberarea unor certificate de atestare a denumirilor de origine, de către organele autorizate în acest scop, în baza verificărilor efectuate de specialiști împuterniciți de Ministerul Agriculturii și Alimentației, în legătură cu respectarea condițiilor impuse pentru cultura viței de vie și producerii vinurilor și în baza controlului efectuat de laboratoare autorizate asupra caracteristicilor chimice și organoleptice ale vinurilor.

(3) Certificatul de atestare a denumirii de origine se reține în mod obligatoriu de organele de control abilitate în acest scop, ori de câte ori se constată, la producător sau la comerciant, că vinul în cauză, indiferent de faza sa de evoluție, nu mai corespunde condițiilor de calitate prevăzute pentru denumirea respectivă.

(4) Evidența stocurilor de vin cu denumire de origine este ținută de producător, care este obligat să înscrie într-un registru special toate livrările de vin, până la limita cantității certificate.

Art. 26. — Producerea în vederea comercializării a vinurilor, a vinurilor speciale, a vinarsurilor, a altor băuturi pe bază de must și vin, precum și a oțetului din vin, poate fi făcută numai de agenți economici și de producători particulari, autorizați de către Ministerul Agriculturii și Alimentației, cu avizul Ministerului Sănătății și al Ministerului Industriei și Comerțului.

Secțiunea a 4-a

Valorificarea vinurilor și a celorlalte produse vinicole

Art. 27. — Comercializarea vinurilor și a produselor pe bază de must și vin se face de către agenții economici și producătorii particulari, prin comerțul cu ridicata și comerțul cu amănuntul, în condițiile legii.

Art. 28. — Producătorii și comercianții de produse în vrac sunt obligați să țină evidența acestora, conform normelor stabilite prin regulamentul de aplicare a prezentei legi; sunt scutiți de a ține aceste evidențe producătorii care dețin o suprafață de vie de până la 0,1 ha.

Art. 29. — (1) Importul și exportul de vinuri și de alte produse vinicole se fac în conformitate cu reglementările în vigoare privind operațiunile de comerț exterior.

(2) Calitatea vinurilor și a celorlalte băuturi provenite din must, vin și distilate importate trebuie dovedită prin declarații de conformitate, certificate de calitate, buletine de analiză eliberate de laboratoarele recunoscute în țara de

origine, prin care producătorul confirmă că produsul îndeplinește nivelul calitativ garantat. Confirmarea certificării din țările de origine a produselor și a conținutului etichetelor se face prin grija importatorilor. Certificatele vor conține, în măsura în care convenția dintre state nu prevede altfel, informații de recunoaștere-identificare ca: marca producătorului, denumirea produsului, principalele caracteristici calitative de referință, data fabricației, termenul de valabilitate. Verificarea respectării condițiilor calitative se va face prin testarea acestor produse în laboratoare autorizate sau în baza recunoașterii reciproce cu organisme similare din alte țări, în condițiile prevăzute de normele internaționale recunoscute și aplicate în România.

(3) Vinurile și celelalte băuturi provenite din must și vin, importate în vrac, vor fi comercializate sub denumirea cu care au fost importate.

(4) Produsele vinicole livrate la export vor fi însoțite de documentele prevăzute în reglementările în vigoare și în contractul părților.

(5) Statul asigură protejarea producției interne vitivinicole prin stabilirea de taxe vamale la produsele similare din import, inclusiv la spirt, băuturi spirtoase și melasă, până la nivelul maxim permis de acordurile și convențiile internaționale la care România este parte.

Art. 30. — Vinurile și celelalte băuturi pe bază de must și vin pot fi puse în consum sub formă îmbuteliată sau neîmbuteliată (vrac). Îmbutelierea este obligatorie în cazul sucurilor de struguri, vinurilor cu denumire de origine, vinarsurilor, vinurilor speciale, cu excepția pelinului.

Art. 31. — (1) Etichetarea este obligatorie pentru toate vinurile și băuturile pe bază de must și vin, puse în consumație sub formă îmbuteliată.

(2) În sistemul de etichetare se folosesc indicațiile obligatorii sau, după caz, cele facultative, potrivit precizărilor stabilite prin reglementările în vigoare.

(3) Înscrierea pe etichete a indicațiilor, însemnurilor sau ilustrațiilor, susceptibile de a crea confuzii asupra originii, naturii sau categoriei produsului este interzisă.

CAPITOLUL III

Îndrumarea și coordonarea realizării producției vitivinicole

Art. 32. — În vederea îndeplinirii atribuțiilor legate de orientarea activităților din domeniul viticulturii și vinificației, precum și pentru îndrumarea și controlul tehnic de specialitate în realizarea producției vitivinicole, se înființează și funcționează în subordinea Ministerului Agriculturii și Alimentației:

- Inspekția de Stat pentru Controlul Tehnic Vitivinicol;
- Oficiul Național al Viei și Vinului (O.N.V.V.);
- Oficiul Național al Denumirilor de Origine pentru Vinuri și Alte Produse Vitivinicole (O.N.D.O.V.).

Art. 33. — Inspekția de Stat pentru Controlul Tehnic Vitivinicol asigură supravegherea aplicării prevederilor legii în realizarea producției de struguri, de vinuri și a altor produse vitivinicole, inclusiv a celor cu denumire de origine, urmărind:

- respectarea legislației privind înființarea și defrișarea plantațiilor de vii;
- respectarea practicilor și tratamentelor admise în producerea vinurilor și a altor produse vitivinicole, efectuarea controlului analitic al vinurilor și băuturilor, în vederea comercializării lor, prin intermediul laboratoarelor autorizate;
- exercitarea controlului tehnic în toate fazele producerii vinurilor și a celorlalte produse cu denumire de origine, precum și asupra eliberării documentelor necesare pentru

atestarea calității produselor respective, înainte de comercializare;

d) executarea de expertize tehnice și analize în domeniul realizării producției de struguri, vinuri și alte produse vitivinicole.

Art. 34. — Oficiul Național al Viei și Vinului (O.N.V.V.) este organism specializat, cu caracter tehnico-științific, aflat în subordinea Ministerului Agriculturii și Alimentației, având personalitate juridică și următorul obiect de activitate:

a) fundamentarea, pe bază de studii și analize, a strategiei pe care România o dezvoltă în domeniul viticulturii și vinificației și participarea la stabilirea cadrului metodologic de desfășurare a activității din acest sector, în concordanță cu interesele economiei naționale și ale producătorilor, precum și cu reglementările internaționale;

b) avizarea lucrărilor de delimitare a arealelor viticole, zonarea soiurilor de viță de vie, stabilirea tipurilor de vin și a altor produse pe bază de must și vin, autorizate pentru producere, inclusiv a celor cu denumire de origine, precum și a altor lucrări privind dezvoltarea sectorului vitivinicol;

c) avizarea normelor tehnice privind stabilirea condițiilor de cultură a viței de vie și de producere a vinurilor și a altor produse vitivinicole cu denumire de origine;

d) inițierea și sprijinirea unor acțiuni de propagandă vitivinicolă, a unor manifestări naționale și internaționale de profil, precum și asigurarea legăturii României cu organisme internaționale de specialitate.

Art. 35. — Oficiul Național al Denumirilor de Origine pentru Vinuri și Alte Produse Vitivinicole (O.N.D.O.V.) funcționează ca organism specializat al Ministerului Agriculturii și Alimentației, cu personalitate juridică, având următorul obiect de activitate:

a) eliberarea documentelor necesare pentru atestarea calității produselor vitivinicole cu denumire de origine și controlul respectării prevederilor acestora, înainte de comercializare;

b) inițierea și realizarea de acțiuni în scopul protecției denumirilor de origine a produselor vitivinicole, pe plan național și internațional.

Art. 36. — Atribuțiile și modul de organizare și funcționare a organismelor menționate la art. 32—35 se stabilesc prin regulamentul de aplicare a prezentei legi, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

CAPITOLUL IV

Sancțiuni

Art. 37. — Încălcarea prevederilor prezentei legi atrage răspunderea civilă, contravențională sau penală, după caz.

Art. 38. — Constituie infracțiuni următoarele fapte:

a) defrișarea viilor în alte condiții decât cele stabilite la art. 13, precum și distrugerea sau deteriorarea amenajărilor pedo- și hidroameliorative, care se pedepsesc potrivit art. 217 din Codul penal;

b) falsificarea sau substituirea vinurilor ori a băuturilor pe bază de must, vin și subproduse vinicole, precum și vânzarea acestora, cunoscând că sunt falsificate sau substituite, care se pedepsesc potrivit art. 297 sau, după caz, art. 313 din Codul penal.

Art. 39. — Constituie contravenții următoarele fapte, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerate infracțiuni:

a) înființarea de plantații de vii în suprafață de peste 0,1 ha de agent economic sau de familie sau extinderea peste această limită a celor existente, fără autorizație de plantare eliberată de direcțiile generale pentru agricultură și alimentație județene, potrivit prevederilor art. 10;

b) înființarea de plantații mai mari de 0,1 ha sau extinderea peste această limită a celor existente cu alte soiuri decât cele recomandate și autorizate, potrivit prevederilor art. 11 alin. (1);

c) plantarea de hibrizi direct producători în arealele viticole sau în extravilanul localităților situate în afara arealelor viticole, potrivit prevederilor art. 11 alin. (2);

d) comercializarea vinurilor de hibrizi direct producători, în alte condiții decât cele reglementate prin art. 17;

e) punerea în consum și comercializarea unor vinuri și a altor produse obținute din must și vin, care nu corespund caracteristicilor calitative și de compoziție, stabilite prin regulamentul de aplicare a prezentei legi și prin standardele în vigoare, potrivit prevederilor art. 20 și 21;

f) folosirea unor denumiri de origine în comercializarea vinurilor și a altor produse vinicole, fără îndeplinirea condițiilor stabilite de Ministerul Agriculturii și Alimentației pentru acordarea acestora, potrivit prevederilor art. 25;

g) producerea, în vederea comercializării, a vinurilor speciale, a vinarsurilor, a altor băuturi pe bază de must și vin, precum și a oțetului din vin, fără autorizație eliberată potrivit prevederilor art. 26;

h) nerespectarea, de către producătorii și comercianții de produse în vrac, a normelor de evidență a acestora, potrivit prevederilor art. 28;

i) importul și exportul de vinuri și de alte produse vitivinicole, în alte condiții decât cele prevăzute la art. 29;

j) punerea în consum a vinurilor și băuturilor pe bază de must și vin, sub formă îmbuteliată, fără respectarea prevederilor art. 31.

Art. 40. — (1) Contravențiile prevăzute la art. 39 din prezenta lege se sancționează după cum urmează:

a) cu amendă de la 500.000 lei la 1.000.000 lei, cele de la lit. a), b), d), e) și h);

b) cu amendă de la 1.000.000 lei la 2.000.000 lei, cele de la lit. f), g), i) și j);

c) cu amendă de la 2.000.000 lei la 4.000.000 lei, cea de la lit. c).

(2) Amenzile contravenționale se aplică și persoanelor juridice.

Art. 41. — Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute în prezenta lege se fac prin proces-verbal încheiat de persoane special împuternicite de către Ministerul Agriculturii și Alimentației, Ministerul Finanțelor, Ministerul Sănătății și Oficiul pentru Protecția Consumatorilor, fiecare în raport cu atribuțiile ce le revin prin actul lor de organizare și funcționare.

Art. 42. — Contravențiilor prevăzute în prezenta lege le sunt aplicabile și dispozițiile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților și Senat în ședința comună din 10 aprilie 1997, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ION DIACONESCU

PREȘEDINTELE SENATULUI
PETRE ROMAN

București, 25 aprilie 1997.
Nr. 67.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Art. 43. — Definițiile principalilor termeni utilizați în prezenta lege sunt cuprinse în anexele nr. 1 și 2 care fac parte integrantă din aceasta.

Art. 44. — Condițiile de delimitare teritorială a arealelor viticole, cele privind normele de înființare, întreținere și defrișare a plantațiilor, condițiile pe care trebuie să le îndeplinească vinurile și produsele pe bază de must, vin și subproduse vinicole proprii consumului uman direct, condițiile de atribuire a denumirii de origine și cele privind obținerea vinurilor din această categorie, practicile și tratamentele oenologice autorizate, normele de realizare, evidență și atestare a produselor vitivinicole, cele privind comercializarea lor, precum și alte măsuri se stabilesc prin regulamentul de aplicare a prezentei legi, întocmit de Ministerul Agriculturii și Alimentației, cu avizul Ministerului Finanțelor, Ministerului Industriei și Comerțului, Ministerului Sănătății, Institutului Român de Standardizare și al Oficiului pentru Protecția Consumatorilor. Regulamentul se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

Art. 45. — În vederea cunoașterii evoluției patrimoniului viticol și stabilirii de măsuri pentru orientarea viticulturii, Ministerul Agriculturii și Alimentației este autorizat să organizeze recensământul patrimoniului viticol la intervale de 10 ani.

Art. 46. — Se exceptează de la prevederile art. 10, 11, 13, 20 și 21 suprafețele de vii și loturile de struguri, precum și băuturile folosite în interes experimental sau didactic de către unitățile de cercetare, învățământ, de încercare a soiurilor sau de testare a produselor; limitele de derogare se vor stabili prin regulamentul de aplicare a prezentei legi.

Art. 47. — În funcție de nivelul ratei inflației, cuantumul amenzilor contravenționale prevăzut la art. 40 se actualizează prin hotărâre a Guvernului.

Art. 48. — Prezenta lege intră în vigoare în termen de 90 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României. Pe aceeași dată se abrogă:

a) Legea viei și vinului nr. 21/1971, publicată în Buletinul Oficial nr. 156 din 17 decembrie 1971;

b) H.C.M. nr. 1.167/1959 privind regimul de vânzare către stat a strugurilor, vinurilor și rachurilor naturale, cu modificările ulterioare, publicată în Colecția de hotărâri și dispoziții ale Consiliului de Miniștri nr. 41 din 21 octombrie 1959;

c) orice alte dispoziții contrare prezentei legi.

DEFINIȚII

ale arealului viticol și ale grupelor de soiuri

1. *Arealul viticol* reprezintă aria geografică a culturii viței de vie, în care se includ regiunile viticole, podgoriile și centrele vitivinicole.

2. *Regiunea viticolă* cuprinde un larg teritoriu cultivat cu viță de vie, caracterizat prin condiții naturale de climă și de relief relativ asemănătoare, precum și prin direcții de producție și sortimente apropiate.

3. *Podgoria* este o unitate teritorială naturală și tradițională, caracterizată prin condiții specifice de climă, sol și relief, prin soiurile cultivate, prin metodele de cultură și procedeele de vinificare folosite, care, în ansamblu, conduc la obținerea unor producții de struguri și vinuri cu însușiri asemănătoare.

4. *Centrul viticol* este teritoriul care cuprinde plantațiile cu viță de vie din una sau mai multe localități, care face sau nu face parte integrantă dintr-o podgorie și care constituie o unitate teritorială caracterizată prin factori specifici de climă, sol și sortiment, precum și prin condiții agrotehnice și tehnologice asemănătoare. Centrul viticol cuprinde o suprafață mai mică decât podgoria.

5. *Plaiul viticol* este teritoriul restrâns din cadrul unui centru viticol, ce cuprinde plantațiile de vii situate pe aceeași formă de relief. Factorii naturali, precum și condițiile de cultură și de tehnologie ce privesc plaiul viticol sunt

asemănătoare pe întreaga suprafață cultivată cu viță de vie, determinând obținerea unor produse cu însușiri de calitate specifice.

6. *Soiurile recomandate* sunt acelea care valorifică cel mai bine condițiile de mediu și își pun în valoare, în cel mai înalt grad, potențialul lor calitativ și productiv în arealele în care sunt cultivate. Soiurile recomandate sunt avizate cu precădere la extinderea în plantații.

7. *Soiurile autorizate* sunt acelea care, prin însușirile lor biologice și tehnologice, își pun în valoare potențialul lor calitativ și cantitativ, în condițiile arealului lor de cultură. Soiurile autorizate pot fi extinse în mod complementar, alături de cele recomandate.

8. *Soiurile tolerate* sunt cele aflate în cultură, dar care se comportă mai puțin satisfăcător sau nesatisfăcător în condițiile arealelor respective. Ca urmare a acestui fapt, soiurile tolerate nu pot fi promovate în noile plantații din podgoria sau centrul viticol în care au o comportare mediocră sau slabă.

9. *Soiurile interzise* sunt acelea care, prin însușirile lor biologice sau tehnologice, influențează în mod negativ calitatea produselor vitivinicole obținute într-o podgorie sau într-un centru viticol. Din această categorie fac parte, în primul rând, hibridii direct producători.

DEFINIȚII

ale musturilor, vinurilor și ale altor produse derivate din must și vin

1. *Strugurii proaspeți* sunt fructele viței de vie, folosite în vinificare, maturate sau într-un anumit stadiu de supraturare, care pot fi zdrobite sau presate cu mijloace obișnuite și care intră spontan în fermentație alcoolică.

2. *Mustul de struguri* este produsul lichid obținut, prin scurgere liberă sau prin procedee fizice, din struguri proaspeți. Se admite ca mustul să aibă un conținut în alcool dobândit de cel mult 1% în volume.

3. *Mustul tăiat* este mustul oprit să intre în fermentație alcoolică prin aplicarea unui procedeu autorizat, al cărui conținut în alcool nu depășește 1% în volume.

4. *Mustul de struguri concentrat* este produsul necaramelizat, obținut prin deshidratarea parțială a mustului proaspăt sau tăiat, efectuată printr-o metodă autorizată, alta decât cea de încălzire pe foc direct. El se obține din struguri de vin cu o concentrație în zahăr de cel puțin 145 g/litru, are un conținut în zaharuri de cel puțin 650 g/litru și poate avea un conținut în alcool dobândit de maximum 1% în volume.

5. *Mustul de struguri concentrat rectificat* este produsul obținut prin deshidratarea parțială a mustului proaspăt sau a mustului tăiat, efectuată printr-o metodă autorizată, alta decât cea de încălzire pe foc direct, care a fost supus unor tratamente autorizate de dezacidificare și de eliminare a altor compuși decât zahărul. El se obține din struguri de vin cu o concentrație în zahăr de cel puțin 145 g/litru, are un conținut în zaharuri de cel puțin 740 g/litru și poate avea un conținut în alcool dobândit de maximum 1% în volume.

6. *Sucul de struguri* este produsul lichid nefermentat, dar fermentabil, obținut prin aplicarea de tratamente autorizate, din must de struguri, sau prin reconstituire, din must de struguri concentrat ori din suc de struguri concentrat. Se admite ca sucul de struguri să aibă un conținut în alcool dobândit de cel mult 1% în volume.

7. *Mistelul* este produsul obținut prin alcoolizarea mustului de struguri neintrat în fermentație. El poate avea o tărie alcoolică dobândită cuprinsă între 12 și 15% în volume, iar mustul folosit pentru obținerea sa trebuie să aibă un conținut în zahăr de cel puțin 145 g/litru. Alcoolizarea se face cu alcool etilic alimentar sau cu alcool de origine viticolă, cu tăria alcoolică de cel puțin 96% în volume sau/și cu distilat de vin cu tăria alcoolică cuprinsă între 52 și 86% în volume. Mistelul este utilizat, în principal, ca materie primă pentru prepararea de vinuri speciale.

8. *Tulburelul* este vinul în curs de desăvârșire a fermentației alcoolice, neseplat de drojdie, cu o tărie alcoolică totală de minimum 8,5% în volume. El poate fi pus în consum până la sfârșitul anului de recoltă.

9. *Vinul* este băutura obținută exclusiv prin fermentarea alcoolică, completă sau parțială, a strugurilor proaspeți, zdrobiți sau nezdroybiți, ori a mustului de struguri. Tăria alcoolică dobândită a vinului nu poate fi mai mică de 8,5% în volume.

10. *Vinul spumant* este produsul cu conținut în dioxid de carbon de origine exclusiv endogenă, obținut prin fermentarea secundară a vinului apt pentru consum sau prin fermentarea naturală a mustului de struguri proaspeți, care

dezvoltă în sticlele în care este îmbuteliat, ca produs finit, o presiune de minimum 3,5 bari la temperatura de 20° C.

11. *Vinul spumos* este produsul cu conținut în dioxid de carbon de origine total sau parțial exogenă, obținut din vinuri apte pentru consum, care dezvoltă în sticlele în care este îmbuteliat, ca produs finit, o presiune de minimum 2,5 bari la temperatura de 20° C.

12. *Vinul aromatizat* este produsul obținut din vin sau din must proaspăt cu adaos de must concentrat, substanțe aromatizate extrase din plante admise de legislația sanitară, distilat de vin, alcool alimentar, zahăr, precum și alte vinuri speciale. Proporția mustului, a vinului natural sau special, folosită la prepararea vinului, trebuie să fie de cel puțin 70% din produsul finit.

13. *Vinul licoros* este produsul ce poate fi obținut din must sau vin, precum și din amestecul acestora, cu adaos de must concentrat, must concentrat rectificat, distilat de vin cu tăria alcoolică cuprinsă între 52 și 86% în volume, alcool de origine viticolă sau alcool alimentar rectificat, cu tăria alcoolică de minimum 96% în volume, mistel, folosite separat sau în amestec. Strugurii folosiți ca materie primă pentru producerea vinurilor licoroase trebuie să aibă, la cules, un conținut în zahăr de minimum 204 g/litru. Tăria alcoolică dobândită a vinurilor licoroase este cuprinsă între 15 și 22% în volume, iar conținutul lor în zaharuri este de minimum 80 g/litru. O parte a tăriei alcoolice dobândite a produsului finit, care nu poate fi mai mică de 4% în volume, trebuie să provină din fermentarea parțială sau totală a zahărului inițial al strugurilor, musturilor sau vinurilor utilizate.

14. *Vinul alcoolizat* este produsul obținut din vin sec cu adaos de distilat de vin, care prezintă o tărie alcoolică cuprinsă între 18 și 24% în volume.

15. *Vinarsul* este băutura alcoolică obținută prin învechirea distilatului de vin, în contact cu lemnul de stejar, în producerea căreia s-au folosit tratamente și practici autorizate și care a fost adusă la tăria alcoolică de comercializare de minimum 36% în volume, în funcție de sortiment.

16. *Oțetul din vin* este produsul obținut prin fermentarea acetică a vinului sau a amestecului fermentabil, în care vinul intervine în proporție de minimum 70% în volume. Aciditatea totală a oțetului din vin este de minimum 60 g/litru, exprimată în acid acetic.

17. *Alcoolul de origine viticolă* este alcoolul obținut în mod exclusiv prin distilare și rectificare, pornind de la vin, tescovină de struguri sau drojdie de vin.

18. *Tescovina de struguri* este produsul secundar rezultat în urma presării strugurilor proaspeți sau a boștinei, ea putând fi fermentată sau nefermentată (proaspătă).

19. *Drojdia de vin* este depozitul format în recipienti în urma fermentării mustului, stocării vinului sau a mustului și a aplicării de tratamente autorizate asupra musturilor și vinurilor, precum și cel separat prin filtrarea sau centrifugarea acestor produse.

20. *Tăria alcoolică dobândită* (în volume) reprezintă numărul de volume în alcool pur conținut în 100 de volume din produsul considerat, la temperatura de 20°C.

21. *Tăria alcoolică potențială* (în volume) reprezintă numărul de volume de alcool pur ce poate fi realizat prin fermentarea totală a zaharurilor, conținut în 100 de volume din produsul considerat, determinat la temperatura de 20°C.

22. *Tăria alcoolică totală* este suma tăriei alcoolice dobândite și potențiale.

23. *Tăria alcoolică naturală* este tăria alcoolică totală a produsului considerat înaintea oricărei îmbogățiri.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET pentru promulgarea Legii viei și vinului

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea viei și vinului și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 23 aprilie 1997.
Nr. 166.

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI**

H O T Ă R Ă R E
pentru modificarea anexei
la Hotărârea Guvernului nr. 349/1993
privind înființarea Secretariatului Tripartit
pentru Dialog Social

Guvernul României hotărăște :

Articol unic. — Anexa la Hotărârea Guvernului nr. 349/1993 privind înființarea Secretariatului Tripartit pentru Dialog Social, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 197 din 18 august 1993, se modifică și se înlocuiește cu anexa la prezenta hotărâre, care face parte integrantă din aceasta.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:
 Departamentul pentru
 Relații cu Sindicatele și Patronatul,
Vlad Roșca,
 secretar de stat
 p. Ministru delegat
 pe lângă primul-ministru
 pentru integrare europeană,
Constantin Teleagă,
 secretar de stat

București, 24 aprilie 1997.
 Nr. 152.

ANEXĂ

REGULAMENT**de organizare și funcționare a Secretariatului Tripartit pentru Dialog Social**

Art. 1. — Secretariatul Tripartit pentru Dialog Social, denumit în continuare *S.T.D.S.*, se constituie ca persoană juridică, neguvernamentală, apolitică, fără scop lucrativ, în vederea promovării dialogului social și a tripartitismului în România.

Art. 2. — *S.T.D.S.* are sediul în municipiul București.

Art. 3. — Scopurile și atribuțiile *S.T.D.S.* vor fi următoarele:

a) asigură implementarea Programului PHARE pentru Dialog Social, în conformitate cu procedurile și reglementările în materie;

b) sprijină, prin analize, studii și acțiuni adecvate, crearea cadrului legislativ și instituțional necesar realizării dialogului social tripartit în România. Totodată, promovează dialogul ca instrument în soluționarea problemelor cu care se confruntă Guvernul și partenerii sociali — patronat și sindicate — la toate nivelurile de decizie: central, de ramură, local și de întreprindere;

c) dezvoltă, în funcție de necesități, relații cu toate organismele și organizațiile naționale și internaționale care urmăresc aceleași scopuri;

d) asigură, prin centrul său de resurse, o gamă variată de servicii în folosul Guvernului și al partenerilor sociali, inclusiv al publicului interesat, astfel:

— furnizarea, prin biblioteca specializată, a informațiilor și a documentației comparative cu privire la

legislația, structurile și practicile de dialog social și relații industriale din țările lumii, cu precădere din țările Uniunii Europene;

- interconectarea, într-o rețea informatică a Guvernului, a organizațiilor patronale și sindicale;
- dezvoltarea de baze de date pentru uzul partenerilor de dialog social;
- organizarea de seminarii de orientare și cursuri de pregătire pentru reprezentanții părților implicate în dialogul social la toate nivelurile de decizie: central, de ramură, local și de întreprindere;
- producerea de materiale didactice și de prezentare prin folosirea echipamentului specializat din dotare.

Art. 4. — Funcția de conducere a *S.T.D.S.* revine unui consiliu al *S.T.D.S.*, abreviat *C.S.T.D.S.*, format din câte 5 reprezentanți ai partenerilor de dialog social — Guvern, patronat și sindicate.

Deciziile în *C.S.T.D.S.* se iau prin vot, cu cel puțin 11 voturi „pentru“.

Art. 5. — Reprezentanții sindicatelor din cadrul *C.S.T.D.S.* lucrează cu toate confederațiile sindicale, legal înregistrate.

Art. 6. — Reprezentanții patronatului din cadrul *C.S.T.D.S.* lucrează cu toate confederațiile patronale, legal înregistrate.

Art. 7. — Reprezentanții Guvernului din cadrul C.S.T.D.S. lucrează cu toate agențiile guvernamentale, considerate ca fiind interesate.

Art. 8. — (1) Persoanele numite în C.S.T.D.S. sunt salarizate de către instituțiile publice care le-au desemnat și își exercită activitatea pe bază de mandat.

(2) Părțile poartă răspunderea pentru numirile făcute și pot schimba sau revoca persoanele desemnate.

(3) Unul dintre reprezentanții Guvernului în C.S.T.D.S. va fi desemnat, de comun acord, ca PAO—Project Authorising Officer —, funcție impusă de procedurile PHARE.

Art. 9. — (1) Personalul tehnic-operativ al S.T.D.S. este format din maximum patru persoane, și anume:

— 1 persoană însărcinată cu gestiunea Programului PHARE pentru Dialog Social;

— 1 persoană însărcinată cu exploatarea sistemului informatic și al centrului de resurse al S.T.D.S.;

— 1—2 persoane însărcinate cu probleme administrative și de secretariat.

(2) Personalul tehnic-operativ este salarizat din surse puse la dispoziția S.T.D.S. de partenerii sociali — sindicate și patronat —, iar contractele individuale de muncă ale acestuia se încheie cu persoana desemnată de C.S.T.D.S. ca PAO.

Art. 10. — C.S.T.D.S. aprobă regulamentul de organizare și funcționare a personalului tehnic-operativ.

Art. 11. — (1) Finanțarea întregii activități a S.T.D.S. se asigură din fondurile puse la dispoziție de sindicate și patronat, contribuția Guvernului constând în punerea la dispoziția S.T.D.S. a unui spațiu corespunzător prin Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat“.

(2) La finanțarea S.T.D.S. pot fi atrase și alte surse din partea unor organizații naționale și internaționale.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind înființarea Regiei Autonome „Inspectoratul General al Comunicațiilor“ prin reorganizarea Regiei Autonome „Inspectoratul General al Radiocomunicațiilor“

În temeiul prevederilor Legii telecomunicațiilor nr. 74/1996 și al Legii serviciilor poștale nr. 83/1996,

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — (1) Se înființează Regia Autonomă „Inspectoratul General al Comunicațiilor“, cu sediul principal în București, Splaiul Independenței nr. 202 A, sectorul 6, prin reorganizarea Regiei Autonome „Inspectoratul General al Radiocomunicațiilor“, care se desființează.

(2) Regia Autonomă „Inspectoratul General al Comunicațiilor“ are personalitate juridică și funcționează pe bază de gestiune economică și autonomie financiară sub autoritatea Ministerului Comunicațiilor.

(3) Regia Autonomă „Inspectoratul General al Comunicațiilor“ își desfășoară activitatea în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare și cu regulamentul de organizare și funcționare prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — (1) Obiectul de activitate al Regiei Autonome „Inspectoratul General al Comunicațiilor“ este, în principal:

1. supravegherea și controlul respectării prevederilor reglementărilor, licențelor și autorizațiilor din domeniul telecomunicațiilor și poștei;

2. gestionarea frecvențelor radioelectrice cu atribuire neguvernamentală;

3. monitorizarea spectrului de frecvențe radioelectrice cu atribuire neguvernamentală;

4. controlul tehnic și certificarea conformității cu normele tehnice din domeniile de mai sus.

(2) Se exceptează de la supravegherea și controlul efectuate de Regia Autonomă „Inspectoratul General al Comunicațiilor“ activitățile de telecomunicații și poștă destinate apărării, siguranței naționale și ordinii publice prestate de instituțiile publice abilitate prin lege, precum și rețelele de telecomunicații speciale definite de Legea nr. 92/1996 privind organizarea și funcționarea Serviciului de Telecomunicații Speciale.

(3) Regia Autonomă „Inspectoratul General al Comunicațiilor“ preia toate drepturile și obligațiile care revin Regiei Autonome „Inspectoratul General al Radiocomunicațiilor“ stabilite prin acte normative, convenții, acorduri interne și internaționale, contracte și alte asemenea înțelegeri.

Art. 3. — Patrimoniul Regiei Autonome „Inspectoratul General al Comunicațiilor“ se constituie prin preluarea activului și pasivului de la Regia Autonomă „Inspectoratul General al Radiocomunicațiilor“, stabilit pe baza bilanțului contabil, încheiat la data de 31 decembrie 1996, și este în valoare de 53.878.849 mii lei, din care:

a) imobilizări corporale și necorporale, în valoare de 3.485.770 mii lei;

b) active circulante, în valoare de 50.325.525 mii lei.

Art. 4. — (1) Cheltuielile de capital ale Regiei Autonome „Inspectoratul General al Comunicațiilor“ se acoperă din surse proprii, credite bancare și, în completare, de la bugetul de stat, în limita prevederilor aprobate prin legea bugetară anuală.

(2) În cazurile în care interesele de stat, inclusiv cele de apărare a țării, necesită executarea de lucrări sau prestări de servicii speciale, Regia Autonomă „Inspectoratul General al Comunicațiilor“ împreună cu Ministerul Comunicațiilor, cu avizul Ministerului Finanțelor, vor face propuneri corespunzătoare de modificare a bugetului de venituri și cheltuieli și de stabilire a surselor de acoperire a costurilor suplimentare, care se aprobă potrivit legii.

Art. 5. — Regia Autonomă „Inspectoratul General al Comunicațiilor“ poate efectua modificări justificate ale tarifelor sale, în condițiile legii și asigurării echilibrului bugetului de venituri și cheltuieli propriu.

Art. 6. — Personalul Regiei Autonome „Inspectoratul General al Radiocomunicațiilor“ va fi preluat de Regia Autonomă „Inspectoratul General al Comunicațiilor“ și se consideră transferat.

Art. 7. — (1) În exercitarea atribuțiilor ce-i revin potrivit legislației în vigoare, Regia Autonomă „Inspectoratul General al Comunicațiilor“ va fi sprijinită operativ de autoritățile publice locale, organele de poliție sau alte autorități publice, în vederea identificării, localizării și sancționării persoanelor fizice sau juridice pentru nerespectarea legislației în vigoare, din domeniul telecomunicațiilor și poștei, sau a altor reglementări cu privire la protecția radioelectrică.

(2) Personalul Regiei Autonome „Inspectoratul General al Comunicațiilor“ va avea, pe bază de delegație, acces liber, în orice loc în care se află echipamente, aparate și instalații de telecomunicații și poștă sau surse de perturbații radioelectrice, în condițiile legii. În obiectivele aparținând instituțiilor publice care participă la apărarea, siguranța

națională și ordinea publică, în care se pot afla eventuale surse de perturbații radioelectrice, accesul personalului Regiei Autonome „Inspectoratul General al Comunicațiilor“ se face pe baza convențiilor stabilite cu fiecare dintre instituțiile respective în parte.

Art. 8. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, prevederile referitoare la Regia Autonomă „Inspectoratul General al Radiocomunicațiilor“ din Hotărârea Guvernului nr. 448/1991 privind înființarea regiilor autonome „Poșta Română“, „Rom-Telecom“, „Radiocomunicații“, „Inspectoratul General al Radiocomunicațiilor“ și a Societății Comerciale „Banc Post“ — S.A., cu modificările ulterioare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 155 din 23 iulie 1991, alte prevederi cu privire la gestionarea sau administrarea frecvențelor radioelectrice cu atribuire neguvernamentală, precum și orice alte prevederi contrare își încetează aplicabilitatea.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:
Ministrul comunicațiilor,
Sorin Pantiş
Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Mircea Ciumara

București, 24 aprilie 1997.
Nr. 153.

ANEXĂ

REGULAMENT

de organizare și funcționare a Regiei Autonome „Inspectoratul General al Comunicațiilor“

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Regia Autonomă „Inspectoratul General al Comunicațiilor“, denumită în continuare *regie*, este persoană juridică, care funcționează pe bază de gestiune economică și autonomie financiară și își desfășoară activitatea în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare și cu prezentul regulament de organizare și funcționare.

Art. 2. — (1) Regia are sediul principal în București, Splaiul Independenței nr. 202 A, sectorul 6.

(2) Regia are în structura sa organizatorică direcții teritoriale, centre de control regionale, locale și alte structuri care funcționează ca subunități fără personalitate juridică, cu autonomie operativă și decizională, în limitele stabilite de consiliul de administrație al regiei.

CAPITOLUL II

Obiectul de activitate

Art. 3. — (1) Obiectul de activitate al regiei este, în principal:

1. supravegherea și controlul respectării prevederilor reglementărilor, licențelor și autorizațiilor din domeniul telecomunicațiilor și poștei;
2. gestionarea frecvențelor radioelectrice cu atribuire neguvernamentală;
3. monitorizarea spectrului de frecvențe radioelectrice cu atribuire neguvernamentală;
4. controlul tehnic și certificarea conformității cu normele tehnice din domeniile de mai sus.

(2) În scopul asigurării compatibilității electromagnetice, regia exercită la nivel național activitatea de certificare a conformității cu normele tehnice corespunzătoare pentru:

1. aparatele, echipamentele și instalațiile din domeniul telecomunicațiilor și poștei;

2. aparatele, echipamentele și instalațiile generatoare de unde radioelectrice, precum și acelea care pot constitui surse de perturbații radioelectrice.

(3) Regia poate desfășura și alte activități, respectiv eliberare de autorizații, cercetare și proiectare în domeniul telecomunicațiilor, poștei și în domeniul gestionării spectrului de frecvențe radioelectrice, proiectare de sisteme informatice, cooperare internațională, metrologie, achiziții și import de instalații, sisteme, echipamente și aparate și altele.

Art. 4. — În realizarea obiectului său de activitate, regia exercită următoarele atribuții principale:

1. participă la elaborarea politicii și strategiei Ministerului Comunicațiilor în domeniul telecomunicațiilor, poștei și utilizării spectrului de frecvențe radioelectrice și aduce la îndeplinire sarcinile desemnate de Ministerul Comunicațiilor în aplicarea acestor politici și strategii;

2. supraveghează și controlează aplicarea și respectarea prevederilor ce decurg din legislația și reglementările în vigoare din domeniul telecomunicațiilor și poștei de către persoanele fizice și juridice care desfășoară activități în acest domeniu;

3. supraveghează și controlează respectarea prevederilor licențelor și autorizațiilor emise persoanelor fizice sau

juridice, conform legislației din domeniul telecomunicațiilor și poștei;

4. poate emite autorizații pentru operatorii independenți sau furnizorii de servicii de telecomunicații deschise competiției, precum și alte autorizații, în baza competențelor stabilite de Ministerul Comunicațiilor și în conformitate cu reglementările emise de către acesta;

5. asigură planificarea, identificarea, optimizarea, asignarea și ținerea la zi a evidențelor utilizării frecvențelor radioelectrice cu atribuire neguvernamentală; în acest scop, poate modifica asignările de frecvențe pentru utilizarea rațională și eficientă a spectrului radioelectric respectiv;

6. retrage sau modifică asignările de frecvențe, în conformitate cu prevederile legale;

7. controlează și monitorizează, din punct de vedere tehnic, utilizarea spectrului de frecvențe radioelectrice cu atribuire neguvernamentală; în scopul asigurării protecției radioelectrice a utilizatorilor spectrului, analizează cazurile de perturbații prejudiciabile și stabilește măsurile ce se impun în consecință;

8. sprijină instituțiile publice cu atribuții în domeniul apărării, siguranței naționale și ordinii publice, la cererea acestora, în soluționarea cazurilor în care utilizatori ai spectrului radioelectric cu atribuire neguvernamentală perturbă respectivii utilizatori ai spectrului radioelectric cu atribuire guvernamentală;

9. certifică conformitatea parametrilor tehnici ai aparaturii, echipamentelor, sistemelor și instalațiilor de telecomunicații și poștă, precum și a celor care pot constitui surse de perturbații radioelectrice, cu standardele și reglementările tehnice în vigoare;

10. efectuează expertiza tehnică în vederea certificării și autorizării aparatelor, echipamentelor, sistemelor și instalațiilor de telecomunicații și poștă, precum și a celor care pot constitui surse de perturbații radioelectrice;

11. constată, stabilește măsuri și sancționează, conform legii, persoanele fizice sau juridice pentru abateri de la prevederile normelor legale, licențelor și autorizațiilor privind activitățile din domeniul telecomunicațiilor și poștei, precum și ale celor referitoare la echipamentele, instalațiile și aparatele ce pot constitui surse de perturbații radioelectrice; propune retragerea licențelor sau autorizațiilor, conform legislației în vigoare;

12. constituie și actualizează baze de date cu informații din domeniul telecomunicațiilor și poștei;

13. analizează documentele elaborate de organizațiile internaționale, la care România este parte, având implicații în domeniul telecomunicațiilor și poștei din țara noastră, și propune măsurile ce se impun, după caz;

14. atestă personalul care operează cu echipamente radioelectrice, conform reglementărilor în vigoare;

15. cooperează și dezvoltă relații cu organizații naționale și internaționale, din domeniul telecomunicațiilor și poștei, și participă la reuniunile acestora;

16. participă, cu statut de membru, la lucrările Comisiei Superioare de Radiocomunicații și la lucrările Consiliului Consultativ de Telecomunicații;

17. participă la activitatea de elaborare a reglementărilor din domeniul telecomunicațiilor și poștei — acte normative, regulamente, instrucțiuni și altele asemenea; propune Ministerului Comunicațiilor, în vederea adoptării, reglementări în domeniul telecomunicațiilor și poștei;

18. participă la efectuarea lucrărilor pe care le implică activitatea de coordonare internațională, cu privire la utilizarea spectrului frecvențelor radioelectrice, precum și la alte acțiuni internaționale consacrate telecomunicațiilor și poștei;

19. participă la activitatea națională și internațională de standardizare în domeniul telecomunicațiilor și poștei, precum și la activitatea națională de standardizare pentru echipamentele, aparatele și instalațiile ce pot constitui surse de perturbații radioelectrice;

20. pentru toate activitățile și serviciile prestate, percepe tarife aprobate de autoritatea de reglementare în domeniul comunicațiilor;

21. asigură publicarea periodică și furnizarea contra cost a reglementărilor din România, în domeniul telecomunicațiilor și poștei;

22. investighează sesizările și reclamațiile referitoare la activitățile de telecomunicații și poștă, propune și, după caz, ia măsurile ce se impun, conform reglementărilor în vigoare;

23. exercită și alte atribuții care decurg din actele normative în vigoare, precum și cele stabilite de Ministerul Comunicațiilor, conform legislației în vigoare.

Art. 5. — (1) Atribuțiile de control ce revin regiei, conform obiectului său de activitate, sunt exercitate de inspectorii anume împuterniciți în acest sens.

(2) În vederea exercitării controlului, inspectorii sunt autorizați:

1. să aibă acces liber, permanent, în orice loc în care se află echipamente, aparate și instalații de telecomunicații sau surse de perturbații radioelectrice, în condițiile legii;

2. să solicite conducerii persoanei juridice, precum și persoanelor fizice documentele și informațiile necesare realizării controlului;

3. să efectueze sau să solicite măsurători și determinări pentru clarificarea obiectului controlului;

4. să dispună oprirea funcționării și să sigileze echipamente, aparate și instalații, când se constată abateri de la reglementările din domeniul telecomunicațiilor și poștei sau de la alte reglementări cu privire la protecția radioelectrică;

5. să propună retragerea autorizațiilor sau licențelor, în condițiile legii;

6. să aplice sancțiuni potrivit legii;

7. să sesizeze organele de urmărire penală, în condițiile legii.

(3) Inspectorul este obligat:

1. să nu aibă un interes patrimonial în raporturile cu persoana juridică sau fizică, în exercitarea atribuțiilor sale;

2. să nu dezvăluie, nici după încetarea funcției de inspector, orice date cunoscute cu ocazia exercitării atribuțiilor sale;

3. să păstreze confidențialitatea surselor de informații, în legătură cu sesizările sau plângerile primite.

Art. 6. — Regia va trata în mod echitabil și nediscriminatoriu pe toți solicitanții și beneficiarii serviciilor pe care le prestează sau pe toate persoanele fizice sau juridice care fac obiectul vreunui control.

CAPITOLUL III

Patrimoniul

Art. 7. — (1) Regia are un patrimoniu constituit prin însumarea patrimoniilor subunităților din structura proprie, în valoare totală de 53.878.849 mii lei, stabilit pe baza bilanțului contabil încheiat la data de 31 decembrie 1996.

(2) Regia este proprietara tuturor bunurilor din patrimoniul ei și poate dispune de acestea, cu respectarea prevederilor legale.

CAPITOLUL IV

Structura regiei

Art. 8. — (1) Regia are în structura sa organizatorică direcții teritoriale, centre de control regionale și locale, departamente, servicii, birouri, compartimente, laboratoare și alte structuri specifice necesare realizării obiectului său de activitate.

(2) Structura organizatorică, înființarea și desființarea unor niveluri din structură se aprobă de către consiliul de administrație al regiei. Gradarea nivelurilor din structura organizatorică proprie se aprobă de către consiliul de administrație al regiei.

(3) Subunitățile din structura regiei nu au personalitate juridică și nu au relații directe cu bugetul administrației publice centrale. Subunitățile din structura regiei au competențe stabilite, în cadrul prevederilor legale, de către consiliul de administrație al regiei. Subunitățile din structura regiei își desfășoară activitatea pe baza unor regulamente de organizare și funcționare proprii, aprobate de consiliul de administrație al acesteia.

Art. 9. — Regia stabilește relații, pe baze contractuale, cu celelalte regii din domeniul telecomunicațiilor și poștei, precum și cu persoanele juridice sau fizice care desfășoară activități în domeniul telecomunicațiilor și poștei sau în alte domenii de activitate.

CAPITOLUL V

Organele de conducere a regiei

Art. 10. — Conducerea regiei este asigurată de:

1. consiliul de administrație;
2. directorul general;
3. comitetul de direcție, ca organ operativ de conducere.

Art. 11. — (1) Consiliul de administrație al regiei este numit prin ordin al ministrului comunicațiilor și cuprinde un număr de 7 membri, după cum urmează:

1. directorul general al regiei;
2. un reprezentant al Ministerului Comunicațiilor;
3. un reprezentant al Ministerului Finanțelor;
4. ingineri, economiști, juriști, specializați în domeniul comunicațiilor.

(2) La lucrările consiliului de administrație pot participa, ca invitați, delegați din partea unor organe centrale, instituții publice sau agenți economici, pentru consultarea în probleme specifice acestora. Consiliul de administrație își desfășoară activitatea în baza propriului regulament de organizare și funcționare.

Art. 12. — (1) Membrii consiliului de administrație sunt numiți pe o perioadă de 4 ani, iar jumătate din numărul lor poate fi înlocuită la fiecare 2 ani.

(2) Consiliul de administrație poate propune înlocuirea unui membru necorespunzător, precum și numirea unor membri pentru completarea locurilor devenite vacante din diferite motive, în cursul perioadei de 4 ani. Membrul astfel numit va participa la lucrările consiliului de administrație numai până la împlinirea acestei perioade. Completarea locurilor vacante se va face cu persoane din aceeași categorie cu membrii pe care îi înlocuiesc.

(3) Membrii consiliului de administrație nu pot face parte din mai mult de două consilii de administrație, nu pot participa la societăți comerciale cu care regia are relații de afaceri sau are interese contrare și nu pot desfășura, ca persoane fizice, astfel de activități.

(4) Membrii numiți în consiliul de administrație își păstrează calitatea de angajați la instituția sau la unitatea de la care provin și toate drepturile și obligațiile derivând din această calitate.

(5) Pentru activitatea depusă în consiliul de administrație, membrii primesc o indemnizație al cărei quantum se stabilește prin hotărâre a consiliului de administrație.

Art. 13. — (1) Consiliul de administrație se întrunește o dată pe lună sau ori de câte ori interesele regiei o cer, convocarea acestuia făcându-se de președinte sau la solicitarea a cel puțin 1/3 din numărul membrilor consiliului.

(2) Pentru luarea unor hotărâri complexe, consiliul de administrație poate apela pentru analiză la consilieri și consultanți din diferite sectoare, care pot fi recompensați material, pe bază de contract încheiat potrivit legii.

(3) Dezbaterile consiliului de administrație sunt conduse de președintele consiliului, iar în lipsa acestuia, de cel mai în vârstă dintre membrii prezenți.

(4) Ministrul comunicațiilor poate participa, ori de câte ori consideră că este cazul, la ședințele consiliului de administrație.

Art. 14. — (1) Consiliul de administrație poate hotărî în prezența a 2/3 din numărul membrilor săi. Dacă nu este îndeplinită această condiție pentru adoptarea hotărârilor, ședința consiliului de administrație se poate reprograma într-un interval de cel mult 15 zile, având aceeași ordine de zi.

(2) Hotărârile consiliului de administrație se iau cu majoritatea voturilor membrilor prezenți, dar nu mai puțin de jumătate plus unul din numărul total al membrilor consiliului.

Art. 15. — Consiliul de administrație are, în principal, următoarele atribuții:

1. aprobă structura organizatorică și funcțională a regiei, înființarea, modificarea formei de organizare și gradarea subunităților, reprofilarea sau desființarea subunităților din structura regiei, precum și regulamentele de organizare și funcționare ale regiei și ale subunităților din structură;

2. aprobă strategia și programele concrete de dezvoltare a regiei, de introducere a unor tehnologii de vârf și de modernizare a celor existente, în concordanță cu strategia generală din domeniul telecomunicațiilor și poștei;

3. analizează și aprobă proiectul bugetului de venituri și cheltuieli, repartizarea acestuia pe sectoare de activitate și asigură măsurile pentru executarea acestuia la toate nivelurile din structura regiei;

4. analizează bilanțul contabil anual și contul de profit și pierderi pentru exercițiul financiar anterior, pe care le înaintează spre aprobare la Ministerul Finanțelor, și asigură publicarea lor în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a;

5. analizează, aprobă sau, după caz, propune spre aprobare, potrivit prevederilor legale, investițiile care urmează a fi realizate de către regie;

6. stabilește atribuțiile, competențele și relațiile compartimentelor de la toate nivelurile organizatorice ale regiei, precum și relațiile acestora cu terții;

7. aprobă sau, după caz, propune spre aprobare, în condițiile legii, majorarea sau diminuarea patrimoniului, concesiunea, închirierea sau locația de gestiune a unor bunuri, servicii, din patrimoniul regiei;

8. fundamentează și prezintă Ministerului Comunicațiilor propuneri pentru acordarea de subvenții, niveluri de impozite diminuate sau alte forme de sprijin din partea statului pentru regie, în vederea aprobării acestora în condițiile legii;

9. aprobă volumul creditelor bancare în limitele prevederilor legale;

10. aprobă constituirea fondului de dezvoltare și a altor fonduri, urmărind asigurarea sumelor necesare satisfacerii obligațiilor legale, a unor necesități social-culturale și de cointerese a salariaților, perfecționarea-recalificarea

personalului angajat, precum și a celorlalte vărsăminte prevăzute de lege;

11. stabilește nivelul de salarizare a personalului angajat, în funcție de studii și munca efectiv prestată, cu respectarea limitei minime de salarizare prevăzute de lege;

12. asigură măsuri pentru respectarea statutului personalului, a disciplinei tehnologice, protecției și securității muncii;

13. analizează raportul trimestrial privind activitatea pe bază de bilanț și aprobă măsuri pentru desfășurarea acesteia în condiții de echilibru al bugetului de venituri și cheltuieli;

14. prezintă Ministerului Comunicațiilor tarifele de bază pentru executarea serviciilor specifice regiei, pentru a fi aprobate conform legii;

15. prezintă Ministerului Comunicațiilor propuneri și proiecte de acte normative și modificări ale celor existente, pentru a fi supuse aprobării conform legii;

16. stabilește, împreună cu organele în drept, relațiile și condițiile de colaborare pentru asigurarea pazei obiectivelor, bunurilor și valorilor din cadrul regiei;

17. aprobă contractele colective de muncă, asigură negocierea salariilor personalului din aparatul propriu;

18. aprobă utilizarea fondului valutar de care dispune regia;

19. asigură legătura cu sindicatele din cadrul regiei sau cu reprezentanții salariaților pentru rezolvarea operativă a problemelor ce apar, în scopul desfășurării optime a activității;

20. asigură adoptarea măsurilor specifice care se impun, în vederea realizării integrale a obiectului de activitate al regiei, în condiții corespunzătoare;

21. răspunde de administrarea legală și eficientă a întregului patrimoniu;

22. exercită orice alte atribuții stabilite potrivit prevederilor legale.

Art. 16. — (1) Directorul general conduce activitatea curentă a regiei și este numit prin ordin al ministrului comunicațiilor. Directorul general al regiei este și președinte al consiliului de administrație și reprezintă, personal sau prin delegat, interesele acesteia în relațiile cu celelalte organe, organizații, agenți economici din țară și din străinătate, precum și cu persoanele fizice.

(2) Directorul general angajează și concediază personalul regiei și numește conducătorii tuturor nivelurilor ierarhice din structura regiei.

(3) Directorul general exercită atribuțiile și are răspunderile care îi revin din prevederile legale și aprobă măsuri privind activitatea regiei, cu excepția celor date, potrivit reglementărilor legale, în competența altor organe.

(4) Directorul general poate delega, în condițiile legii, parte din atribuțiile sale celorlalte persoane din conducerea regiei.

Art. 17. — Conducerea operativă a regiei este asigurată de un comitet de direcție compus din 7 membri, respectiv directorul general, directorii executivi și specialiști din cadrul regiei, în domeniul juridic și tehnic.

Art. 18. — Comitetul de direcție își desfășoară activitatea în conformitate cu propriul său regulament de organizare și funcționare și îi revin, în principal, următoarele atribuții:

1. analizează și avizează fundamentarea tuturor problemelor care se supun consiliului de administrație pentru luarea unor hotărâri și asigură aducerea la îndeplinire a acestora;

2. adoptă hotărâri și dispune măsuri, în limita competențelor care îi sunt stabilite de consiliul de administrație al regiei;

3. exercită atribuțiile și are răspunderile care îi revin din prevederile legale.

Art. 19. — Comitetul de direcție se întrunește decadal sau ori de câte ori interesele regiei o impun, iar hotărârile acestuia se iau cu majoritatea simplă a voturilor membrilor prezenți, dar nu mai puțin de jumătate plus unul din numărul membrilor săi.

CAPITOLUL VI

Bugetul de venituri și cheltuieli, bilanțul anual, contul de profit și pierderi. Relațiile regiei

Art. 20. — (1) Regia determină anual volumul total de venituri și cheltuieli, formulează propuneri pentru solicitarea de alocații și subvenții de la bugetul administrației publice centrale, pentru acoperirea eventualelor deficite generate de cauze independente de regie. De asemenea, fundamentează contractarea de credite financiare, în cuantumul prevăzut de lege, pentru acoperirea cheltuielilor curente, în situația în care, în cursul anului, mijloacele financiare ale regiei nu sunt suficiente.

(2) Bugetul de venituri și cheltuieli al regiei se întocmește pentru fiecare exercițiu financiar și se aprobă potrivit legii.

(3) Regia întocmește anual bilanțul contabil și contul de profit și pierderi, după modelele stabilite de Ministerul Finanțelor. Din profitul net al regiei, repartizat conform legii, o parte se utilizează pentru constituirea unui fond de participare a salariaților la profit.

(4) Operațiunile de încasări și plăți ale regiei se realizează de către aparatul propriu, prin conturi deschise la unitățile bancare.

Art. 21. — (1) Relațiile de cooperare ale regiei cu organe, organizații, agenți economici și persoane fizice și juridice din țară și din străinătate se stabilesc pe baze contractuale. Activitatea de contractare se poate realiza și de către subunitățile din structura proprie, în limita competențelor și împuternicirilor acordate de consiliul de administrație al regiei.

(2) Relațiile cu bugetul administrației publice centrale se realizează centralizat, prin aparatul propriu al regiei.

(3) Relațiile dintre subunitățile din structura și aparatul propriu al regiei, precum și între acestea, se stabilesc în condițiile aprobate de consiliul de administrație.

Art. 22. — În cazul litigiilor, regia se adresează, direct sau prin unitățile din subordine, instanțelor judecătorești prin delegare de competență.

Art. 23. — (1) Gestiunea regiei este controlată conform prevederilor legale și reglementărilor elaborate de Ministerul Finanțelor.

(2) Controlul economico-financiar, în cadrul aparatului propriu, precum și în cadrul subunităților, se realizează de către organe de control proprii, specializate, constituite conform prevederilor legale.

CAPITOLUL VII

Dispoziții referitoare la personal

Art. 24. — (1) Personalul regiei este angajat pe bază de contract individual de muncă încheiat cu directorul general și având o durată determinată sau nedeterminată, de la caz la caz.

(2) Angajarea și promovarea salariaților se face în conformitate cu prevederile legale.

(3) Personalul regiei, indiferent de funcție sau de specialitate, este supus prevederilor legislației muncii în vigoare și prevederilor regulamentelor și instrucțiunilor specifice, având toate drepturile și obligațiile prevăzute de acestea.

(4) Personalul regiei are obligația de a asigura confidențialitatea datelor cu care lucrează și de a păstra secretul profesional, inclusiv după părăsirea serviciului.

CAPITOLUL VIII

Dispoziții finale

Art. 25. — Accesul persoanelor străine în cadrul regiei, la sediul principal și la subunitățile din structură se face conform regulamentului propriu aprobat de consiliul de administrație, cu respectarea prevederilor legale.

Art. 26. — Regia stabilește programul de funcționare a rețelei de subunități, pe întreg teritoriul țării, în concordanță cu interesul social pentru serviciile sale puse la dispoziția beneficiarilor.

Art. 27. — Regia răspunde pentru buna administrare a patrimoniului și ia măsuri operative, potrivit legii, pentru imputarea și recuperarea pagubelor rezultate.

Art. 28. — (1) Regia se poate asocia, în condițiile legii, cu alți agenți economici, în vederea realizării unor activități comune, care prezintă interes pentru asociați și ajută la îndeplinirea obiectului său de activitate.

(2) Regia nu poate încheia acorduri sau nu poate intra în asocieră cu alți agenți economici, în condiții care ar putea avea ca efect denaturarea jocului concurenței, echidistanța față de agenții economici de pe piața de telecomunicații și poștă sau exploatarea de o manieră abuzivă a unei poziții dominante deținute pe piața serviciilor de telecomunicații și de poștă.

Art. 29. — În exercitarea atribuțiilor ce-i revin potrivit legislației în vigoare, regia va fi sprijinită operativ de autoritățile administrației publice locale, de organele de poliție sau de alte autorități publice, în vederea identificării, localizării și sancționării persoanelor fizice sau juridice pentru abateri de la legislația și reglementările în vigoare cu privire la activitatea de telecomunicații și poștă, precum și cu privire la asigurarea protecției radioelectrice.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind retragerea autorizației Societății Bancare „Euro Expres Bank” — S.A.

Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României,

luând act de constatările înscrise în Nota de constatare întocmită în urma acțiunii de control desfășurate la Societatea Bancară „Euro Expres Bank” — S.A. și înregistrată la această societate bancară cu nr. 3 din 16 aprilie 1997, având în vedere că, timp de un an de la data autorizării sale de către Banca Națională a României (12 aprilie 1996), Societatea Bancară „Euro Expres Bank” — S.A. nu a desfășurat nici un fel de operațiuni bancare, în temeiul prevederilor pct. 15 lit. a) din Normele Băncii Naționale a României nr. 6/1995 privind autorizarea societăților bancare, hotărăște:

1. Retragerea autorizației Societății Bancare „Euro Expres Bank” — S.A., emisă de Banca Națională a României la data de 12 aprilie 1996.

2. Prezenta hotărâre va fi transmisă Societății Bancare „Euro Expres Bank” — S.A. și se va publica în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE CONSILIULUI DE ADMINISTRAȚIE AL BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI,
MUGUR ISĂRESCU,
GUVERNATOR

București, 25 aprilie 1997.
Nr. 5.

C I R C U L A R Ă
privind dobânda la creditul lombard și dobânda penalizatoare
pentru neîndeplinirea rezervelor obligatorii

Având în vedere obiectivele politicii monetare pentru anul 1997, precum și evoluțiile din ultima perioadă de pe piața monetară,

Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României stabilește următoarele:

1. Începând cu data de 21 aprilie 1997, se renunță la sistemul stabilirii ratei dobânzii la creditul lombard și a celei penalizatoare pentru neîndeplinirea rezervelor obligatorii în raport cu rata medie a dobânzii la licitație, urmând ca acestea să fie stabilite într-o rată fixă pe o anumită perioadă.

2. Începând cu data de 21 aprilie 1997, nivelul ratei dobânzii la creditul lombard și a celei penalizatoare pentru neîndeplinirea rezervei obligatorii în lei se stabilește la un nivel de 200% pe an.

PREȘEDINTELE CONSILIULUI DE ADMINISTRAȚIE AL BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI,
MUGUR ISĂRESCU,
GUVERNATOR

București, 21 aprilie 1997.
Nr. 17.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.